

AS OY VÄLIMAANKATU 25

kiinteistönro 827-114-245-9

RAKENNUSHISTORIASELVITYS

19.2.2013

ARKKITEHTITOIMISTO HANNA LYYTINEN OY

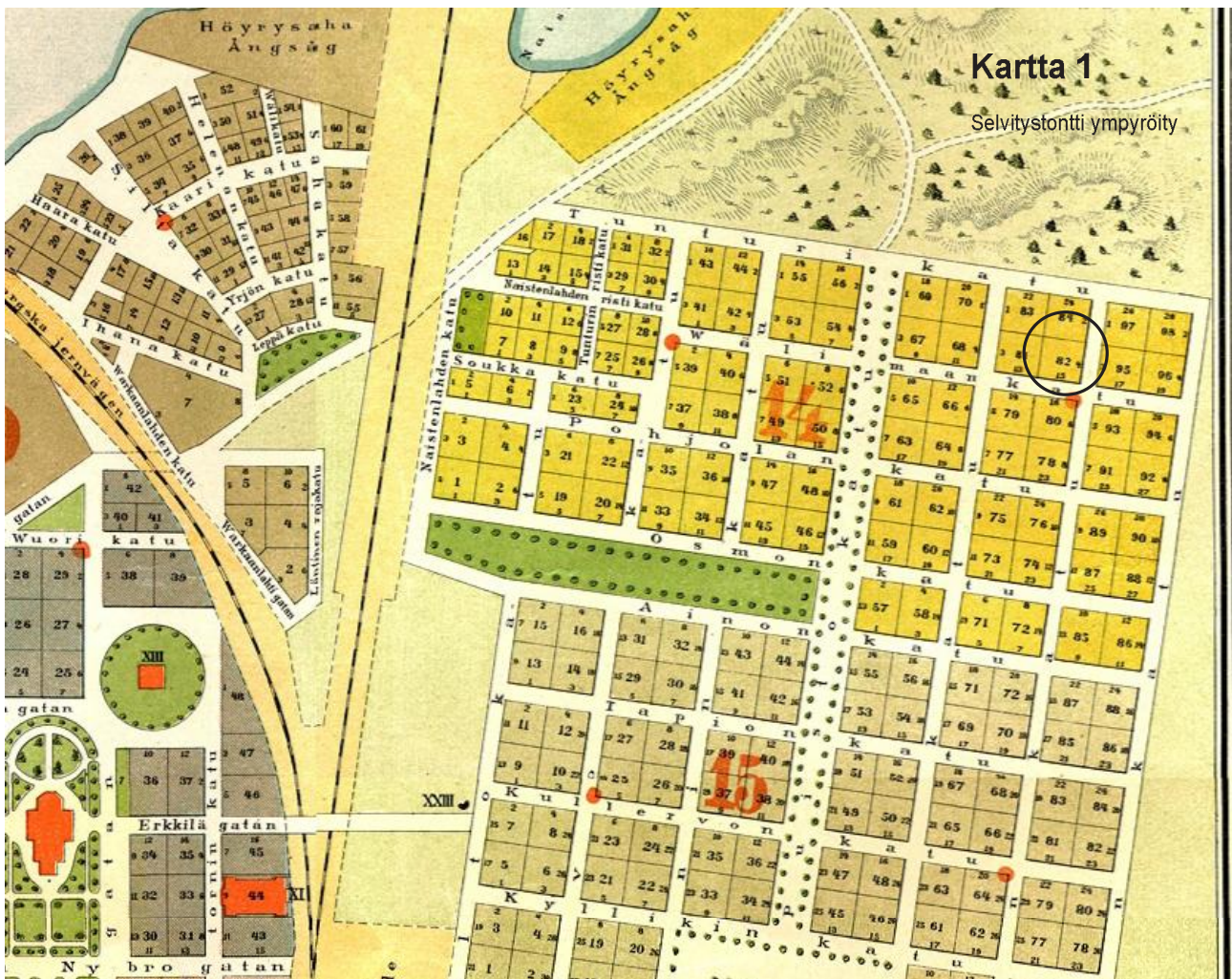
1 Rakennushistoria

Asemakaavataustat

Kaupunginarkkitehti Pettersonin vuonna 1896 Tampereelle laatimassa uudessa asemakaavassa kaupunkia laajennettiin lähes kaikkiin ilmansuuntiin. Laajennusasemakaava vahvistettiin 2.12.1897. Idässä kaupunki laajeni ruutukorttelikaupunkina Salhojankadulle, pohjoisessa Näsijärven rantaan. Neljästoista kaupunginosa, Tammela, perustettiin. Kaupungin ruutukeskustan koilliskulman kortteliin Välimaankadun varteen muodostui selvitystontti numero 82. 1) (katso kartta 1)

Varsinaiset rakennustyöt korttelissa alkoivat vasta 1920-luvulla. Ruutukaupungin koilliskulman korttelien muotoja oli muutettu mahdollisesti Petsamon kaavoituksen yhteydessä. Petsamon asemakaava valmistui vuonna 1919. Kaavaa tarkennettiin vielä 1923 ja 1925. Nämä asemakaavat eivät ole olleet

käytössä tätä selvitystä laadittaessa. Kaupungin pohjakartta 1950-luvun lopulta esittää Tammelan kaupunginosan koilliskulman ennen vuonna 1966 käynnistynyttä kaupunginosan uudistumista. Kartassa selvitystontin nro 82 kortteli nro 246 poikkesi Tammelan säännöllisestä ruutukorttelirakenteesta. Korttelin itäpäätyä venytettiin ja sen etelä- ja itäisivut käännettiin suorasta etelä-pohjoiskoordinaatistosta siten, että korttelin eteläpuoliselle teialueelle muodostui pieni kolmiopuisto, joka liittyi itäpuolen risteysalueeseen. Selvitystontti sijaitsi koordinaatiston muutoksen nivelkohdassa. Koordinaatiston muutoksen syyt eivät ole tiedossa. Mahdollisesti kaupunkirakenne oli sovitettu aikaisempaa asemakaavaa luontevammin pohjoisesta laskevan Kaupin rinnemaaston muotoihin. (katso kartta 2)

Kartta 1

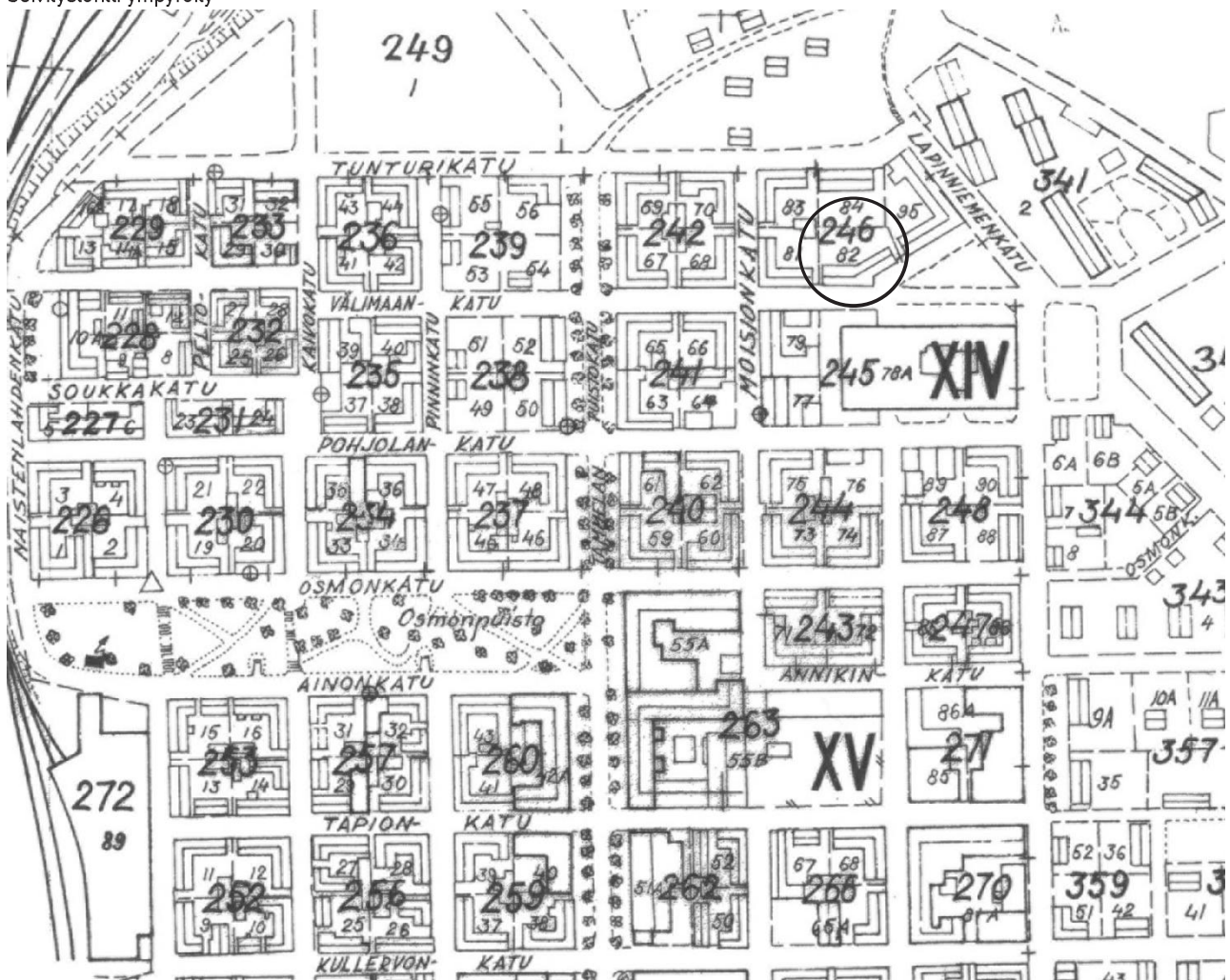
Karttaote vuoden 1896 Lambert Pettersonin asema-
kaavakartasta (lähde Tampereen kaupunkisuunnittelu)

Kartta 2

Karttaote pohjakartasta 1950-1960 -luvulta

Kartta 2

Selvitystonniti ympyröity

Uusi asunto-osakeyhtiö vuonna 1928

Uusi asunto-osakeyhtiö Välimaankatu 25 rekisteröitiin 22.5.1928. Kaksikerroksisen uudisasuinrakennuksen suunnitteli rakennusmestari Eetu Muros. Kahdesta erisuuntaisesta siipiosasta koostunut asuinrakennus sijoitettiin tontin eteläreunaan katu-
linjan suunnan muutosta mukailien. Ensimmäinen asuinkerros muurattiin kivistä, toinen salvottiin hirsirakenteena. Rakennukseen tuli neljä porrashuonetta, joista oli käynti yhteensä 17:ään asuinhuoneistoon. Pääosa asunnoista koostui yhdestä huoneesta, keittiöstä ja alkovista. Rakennusosien nivelkohdassa oli pienempiä asuntoja ja yhteinen pesutupa. Jokaisessa huoneistossa oli oma sisä vessa.

Yläkuvassa rakennussiipien liittymäkohta eteläjulkisivulla.

Alapuolella pihajulkisivu pohjoiseen

Tammelan kaupunkirakenteen muutos 1966 alkaen

Arkkitehti Antero Sirviön laatima, vuonna 1966 hyväksytty Tammelan muutosasemakaava (kaava nro 2297) toi suljettuun katutilaan perustuvan ruutukaupungin tilalle avoimeen katutilaan perustuvan tehokkaan betonikaupungin. 6-7-kerroksiset betoni-elementtitekniikalla toteutetut lamellikerrostalot uusien suurien tonttien keskellä korvasivat vähitellen perinteiset neljästä tontista koostuneet puutalokorttelit. Kortteleiden nro 245 ja 246 välissä oleva Välimaankadun katualue poistettiin kokonaan ja kortteli osoitettiin teollisuuskäyttöön. Näin Välimaankatu 25 asuinrakennuksen tontti jäi teollisuus- ja varastorakennusten korttelialueen nro 245 keskelle. (katso kartta 3)

1980-luvulta nykypäivään

Ympäristön muutoksista ja purkamisista huolimatta Välimaankatu 25 asuinrakennus säilyi alkuperäi-

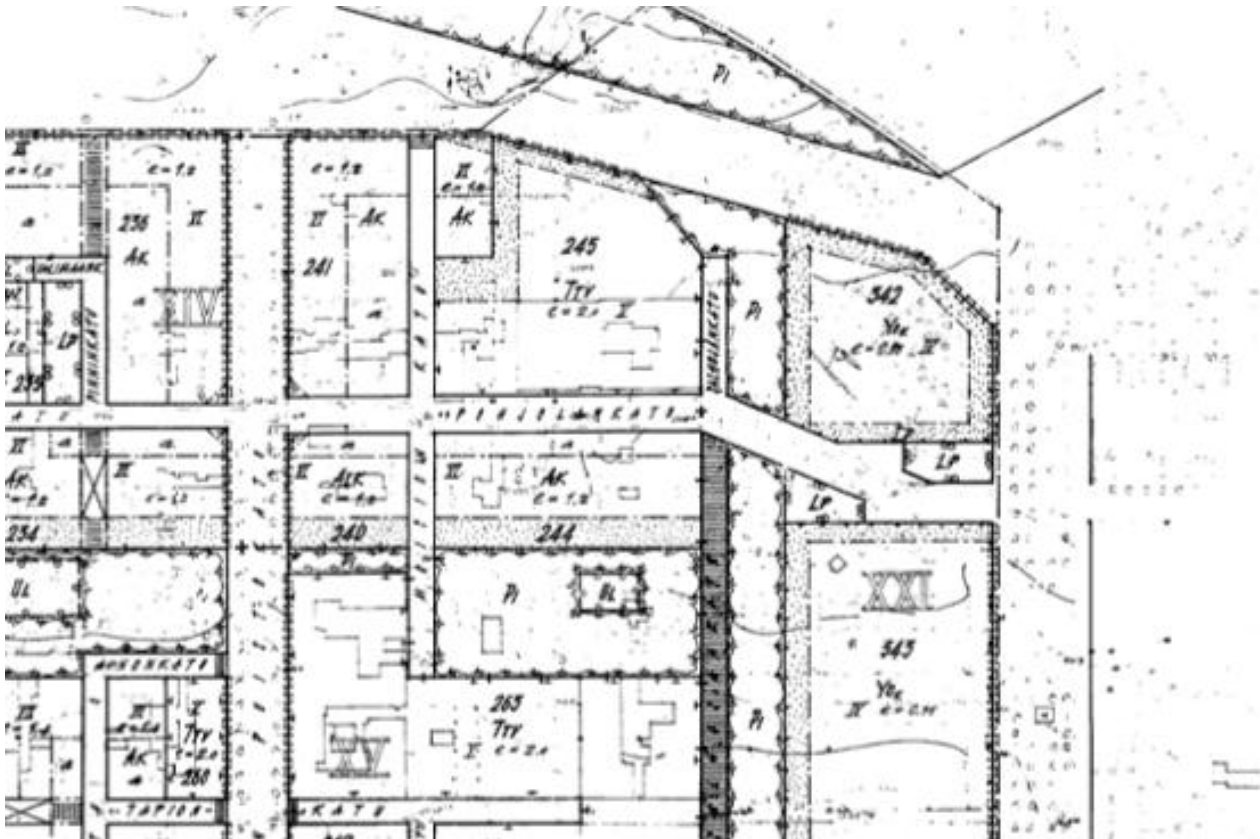
sessä asuinkäytössään. Tonttia ei otettu teollisuuskäyttöön. Vuonna 1988 asemakaavamuutoksessa selvitystontti erotettiin pohjoispuolen tontista, ja näin syntynyt uusi tontti nro 9 osoitettiin jälleen asuinkäyttöön (asemakaava nro 6699). (katso kartta 4)

Selvitystontin kohdalla oleva Kekkonen-Paasikiven tien tieosuus risteysalueineen valmistui samoihin aikoihin. Kaavamuutoksessa syntyneellä pohjoispuolen tontilla sijainnut kaksikerroksinen asuinrakennus purettiin Kekkosentien alta. Tontille rakennettiin kaupungin puisto-osaston varikko, joka toimi osaltaan melusuojana tietä vasten.

Välimaankatu 25 asuinkerrostalossa ei ole tehty merkittäviä tila- eikä julkisivumuutoksia. Yhtiö on teettänyt kunnossapitoremontteja ja asuntoihin on rakennettu kylpyhuone. Asuntoja on edelleen 17 kpl.

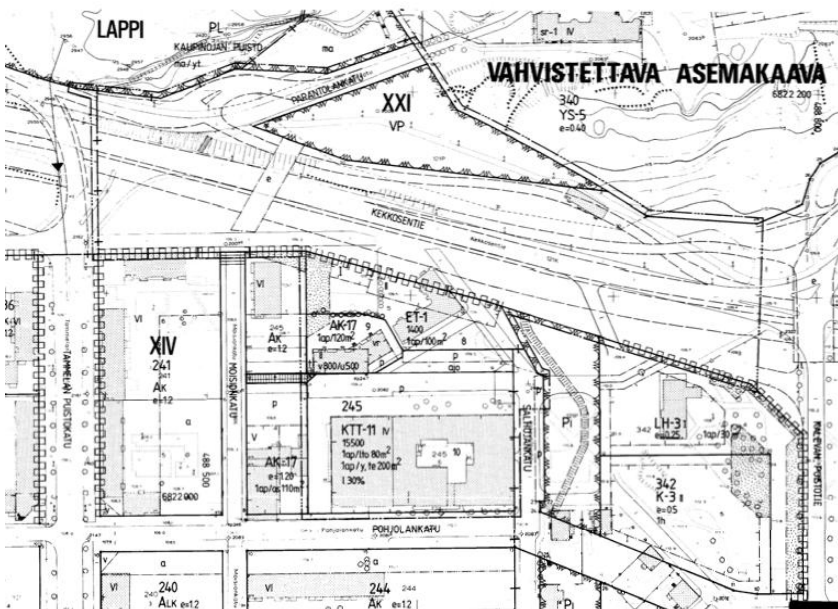
Kaupunkinäkömä idästä. Oikealla asunto-osaakeyhtiö Välimaankatu 25

Kartta 3

Asemakaavaote 1966 Tammelan muutosasemakaavasta (Tampereen kaupunki)

- Riitti merkinnän päällä osoittaa merkinnän poistamista.
- XIV** Kaupunginosa numero.
- 245** Kartan numero.
- 9** Tontin numero.
- KEKKOSENT** Kadun nimi.
- 15500** Rakennusalueen kerrosalaneliömetriä.
- v800/u500** Merkintä osoittaa vaihtoehtoisen rakennusajankulun. Suurempi luku osoittaa vanhoissa, ennen 1.5.1979 rakennettuihin rakennuksiin sallittua kerrosalaneliömetriä ja pienempi tontin rakennusajankulun, mikäli vanha rakennus puretaan.
- 130%** Merkintä osoittaa, kuinka monta prosenttia rakennusalueella sallittua kerrosalasta saadaan enintään käyttää liiketiloille.
- IV** Ruostelinen numero osoittaa rakennusten, rakennuksen tai sen osan suorittamien sallittua kerrosalaa.
- Rakennusala.**
- Rakennusalan osa ennen 1.5.1979 valmistunutta rakennusta varten. Jos olemassa oleva rakennus puretaan, ei uudisrakennusta saa sijoittaa tälle rakennusalan osalle.
- Itsetuettava alueen osa.
- Säilytettävä puurivi.
- Katu.
- Jalankävelulle varattu katu, jolle tontille ajo on sallittua.
- Alueella oleva ajajayhteys.
- Pysäköintipaikka.
- Ojjeellinen pysäköintipaikka.
- Eritsoaristeyks.
- Katujen rajan osa, jonka kohdalla ei ole järjestetty ajoneuvoliittymää.
- Merkintä osoittaa, kuinka monta kerrosalaneliömetriä tontti on rakennettava yksi autopaikka.
- Merkintä osoittaa, kuinka monta liike- ja toimistotilaa kerrosalaneliömetriä tontti on rakennettava yksi autopaikka.
- Merkintä osoittaa, kuinka monta julkisen- ja teollisuustilaa kerrosalaneliömetriä tontti on rakennettava yksi autopaikka.

Kartta 4

Asemakaavaote 1988 muutosasemakaavasta (Tampereen kaupunki)

2 Ympäristön ja rakennuksen ominaispiirteet

2.1 Ympäristö

Asunto-osakeyhtiö Välimaankatu 25:n ympäristö on hyvin epäyhtenäinen. Naapurustossa katukuvan rakentamisen mittakaava ja rakennusajat ja -tyylit vaihtelevat voimakkaasti.

Kiinteistön eteläpuolella avoimen pysäköintialueen takana on entinen Haarlan paperitehdas, joka on rakennettu vuosina 1943–1960. Se edustaa sekä sodanaikaista teollisuusfunkkista että 1960-luvun rationaalista modernismia. Kiinteistö on nykyään Tampereen kaupungin omistuksessa. Vuosina 1974–1993 rakennuksen pääkäyttäjänä oli poliisikoulu. Nykyään kiinteistössä on toimistoja, pakolaisten vastaanottokeskus sekä yritys- ja pienteollisuustiloja. Tontin kehittämistä ja rakennuksen uuskäyttöä on suunniteltu viime vuosina.2)

Tontin pohjoispuolella rajalla kasvavan koivurivin takana on kaupungin puisto-osaston varikko, joka on rakennettu vuoden 1988 asemakaavan pohjalta. Länsipuolella on pääosin 1970-luvulla valmistuneita betonielementtirakenteisia asuinkerrostaloja. Idässä tontti rajautuu paikoitusalueeseen, etäämpänä on yleinen katualue.

Haarlan entinen paperitehdas,

Betonielementtikerrostalokortteleita selvityskohteen lounaispuolella,

As Oy Välimaankatu 25 piha. Taustalla kaupungin puistoyksikön varikko.

2.2 Rakennustyyli

Asuinrakennuksen rakennustapa edustaa 1920-luvun klassismia, jota on kutsuttu myös pohjoismaiseksi klassismiksi. Rakennustyyli tuli 1920-luvulla suosioon etenkin kaupunkisuunnittelussa, jossa tavoitteeksi nousi yhtenäinen kaupunkikuva (Riitta Nikulan väitöskirja Yhtenäinen kaupunkikuva). Arkkitehtonista eheyden pyrkimystä vaalittiin viranomaisluopamennetyllä ja sääntelyllä. Asemakaavasuunnitelmiin liitettiin julkisivukaavioita ja rakennusjärjestyksiin tuli yksityiskohtaisia määräyksiä. Tampereella pohjoismaisen klassismin tyyliin on rakennettu laajempia asuinalueita mm Petsamossa ja Pyynikillä. 3)

Välimaankadun asuinrakennuksessa klassismin piirteitä ovat selkeästi hahmottuvat, ehjät ja yksinkertaiset rakennuskappaleet, kappalemaisuuutta tukeva aumakatto ja umpiräystäät. Julkisivut ovat laajoja, yhtenäisiä pystyrimavuorattuja seinäkenttiä, joihin ikkunat leikkautuvat selkeinä aukkoina. Listoitus on yksinkertaista ja suoraviivaista. Ullakkoa vasten olevaa vaakasuuntaista attikaosaa on jäsennellyt haukkaikkunoiden lisäksi vaatimattomilla suoraviivaisilla puulistakentillä. Nurkkalistoja ei ole ja ikkunalistat ovat tarkoituksenmukaiset ja suoralinjaiset. Julkisivut ovat symmetriset. Pihalla porrashuoneiden tiilimuuratut sisäänkäyntikuistit korostuvat rakennustyylistä poikkeavilla melko jyrkkälappeisilla poikittaisilla harjakatoillaan. Oven yläpuolinen kaareva peltikatos edustaa muotoilultaan pikemminkin 1900-luvun alun nikkari- ja jugedtyyliä kuin klassismia. Klassismin oleellisena osana kuuluvat sosiaalisten olojen ja hygienian edistämispyrkimykset toteutuvat myös Välimaankadun kiinteistössä: pienet asunnot tarjosivat edulliset ja terveelliset puitteet asumiselle. Sisävesat olivat rakennusaikanaan ylelliset. Asuinhuoneiden tuuletussikkunoista ja ilmanvaihtoventtiileistä saatiin raitista ilmaa ja pihan puutarha tarjosi virkistystä.

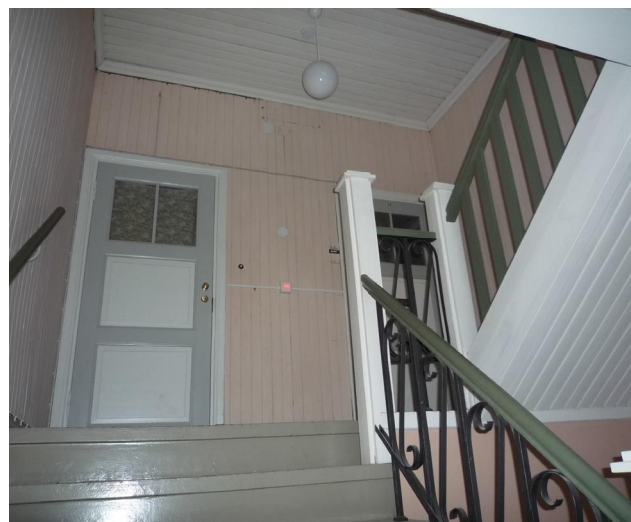
Rakennusmestari Eetu Murros

1920-luvun klassismin rakennustapa levisi painettujen julkaisuiden ja säätelyn kautta. Näin uusi tyyli levisi nopeasti ja yleistyi etenkin kaupungeissa. Rakennusmestari Eetu Murros (Karl Edvard Murros) syntyi Tampereella 1880. Hän omaksui uuden tyylin

työskennellessään ensin piirtäjänä ja työnjohtajana arkkitehti Georg Schreckin toimistossa Tampereella ja vuodesta 1917 Tampereen kaupungin arkkitehtiosastolla vanhimpana piirtäjänä ja työnjohtajana.4) 1920-luvulla kaupungin arkkitehtiosastolla omaksuttiin klassismin periaatteet kaupunginarkkitehti Bertel Strömmerin johdolla. Murros on suunnitellut Välimaankatu 25 asuinrakennuksen lisäksi asuinrakennuksia Petsamon kaupunginosaan ja niin sanottuun Puu-Tammelaan. Virkatyönä kaupungin arkkitehtiosastolla Eetu Murros suunnitteli yhteistyössä Bertel Strömmerin kanssa Pyynikin urheilukentän ja katsomon sekä Mäلتinrannan vedenpuhdistamon vanhemman osan, jossa sijaitsevat nykyään taidekeskuksen näyttelytilat. Murroksen työt painottuvat 1920-luvulle ja edustavat tyyliltään 1920-luvun klassismia. 5)

Pihajulkisivu lännestä

B-porrashuone

2.3 Nykytilanneinventointi

Perustiedot

kiinteistötunnus:	827-114-245-9 (entinen XIV-246-82)
osoite:	Salhojankatu 4/ Pohjolankatu 27, 33500 Tampere
suunnittelija:	rkm Eetu Murros (lupapiirustukset pvm 14.12.1927)
rakennusvuosi	1928
omistaja:	Asunto-osakeyhtiö Välimaankatu 27
rakennustyyppi	neljäportainen kaksikerroksinen asuinrakennus
asuinhuoneistot	17 kpl (1. krs 8 kpl, 2. krs 9 kpl), asunnot 1h+k+alk
kerrosluku:	2 asuinkerrosta, kellari ja ullakko
tontin koko	1235 m ²
tilavuus:	1800 m ³
asuinhuoneistoala:	627 m ²

Korjaukset ja muutokset:

Yhtiön korjaukset

1989	Lukot uusittu
1990	Vesijohdot ja viemärit osin uusittu, liitetty kaukolämpöverkkoon
1997	Katto uusittu
1998	Ikkunat korjattu ja maalattu
1998	Ulkoseinä korjattu ja maalattu
2000-2002	Porraskäytävä maalattu
2003	Palotikkaat asuntoihin
2006	Sähköistys uusittu, antennijärjestelmä rakennettu
2009	Lukot uusittu
2009	Julkisivut ja ulkopuoliset ikkunapuitteet maalattu

Huoneistomuutokset

lupa 21.10.2004	VI-muutos (huoneistot A1, A2, A9, B3, B11, B13, C5, C6, D7 ja D16)
lupa 13.3.2008	LVI-muutos (pesuhuone huoneistoon C14-15)

Rakenteet

runkorakenteet

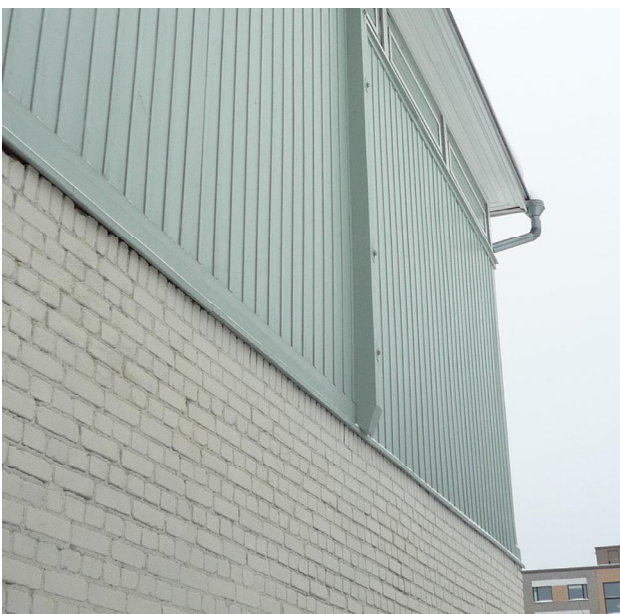
kellarin seinät	säästöbetonista valettu kivijalka
1. kerros seinät	paikalla muurattu tiilimuuri
2. kerros seinät	vaakahirsi
yläpohja	noin 10x10 cm puupiirusta koottu kattotuolirakenne
alapohja	maapohjainen kylmä kellari, maalattia, osalla betonivalu tai mukulakiveys
välipohjat	kellarin ja 1.kerroksen ja 1. ja 2. kerroksen välillä rautabetoninen alalaattapalkisto, lat- tiavuoliaiset ja täyte, puulattia ullakkoa vasten puukannattajat ja täyte

Julkisivut

sokkeli	rappaus, harjattu pinta
kuistit	tiilimuuratut, harjakatto, lyhyet räystäät
1. krs	kiviainesmaalilla slammattu puhtaaksimuurattu tiilimuuuri, saumat näkyvät, limityksessä juoksu- ja sidetiilikkerrokset vuorottelevat,
2. krs	pystyrimavuoraus, rimat suorakulmaiset; julkisivuilla esiintyy kahta eriaikaista rimavuorautyyppiä: alkuperäinen vuoraus leveä, sileäksi käsitelty pystylauta, jonka alareunassa leveä vaakalautalista, uusittu pystylauta alkuperäistä kapeampaa hienosahapintaista, alareunassa ei ole leveää vaakalautalista. Rimavuorauksen yläreunassa vaakalista rimoituksen tasolla, alareunassa tiilimurausta vasten suojalauta. Päädyissä pystytuki eli följaripuu hirsikerroksen tukena
ikkunalistoitus	asuinhuoneiden kehyslauta suora, yläreunassa tuulilauta, jonka alla holkkalista
ullakko	vaakavuoraus, attikassa vaakavuoraus, jossa koristeena puulistoilla reunustetut suorat peilikentät
julkisivuvärit	pääväri vaalea murrettu turkoosinvihreä, lista- ja ikkunaväri valkoinen

Ikkunan listoitus

Rakennuksen pääty ja följari

Ote etelä-julkisivusta. Oikealla korjattua alkuperäistä kapeampaa rimalaudoitusta. Ikkunan ympärillä alkuperäinen rimavuoraus.

kattomuoto	auma, umpiräystäät
katemateriaali	saumattu teräsohutlevy, savupiiput pellitetty, sinkkipinnalla, jalkarännit
sadevesijärj.	suppilot ja pyöreät syöksytorvet, käännökset rypytetyt
ulkorakenteet	ulkoportaat betonia, avoaskelmat sivutuilla

rakennusosat

ulko-ovet	lasiaukolliset alkuperäiset epäsymmetriset puupariövet, sisäpinnassa peilirakenne näkyvissä, laudoitettu ulkopuolelta pystypaneelilla myöhemmin
ikkunat	sisään-ulos-avautuvat ristikarmilliset puuikkunat, kuusi ruutua, alkuperäiset
prsh sisäovet	peittomaalattuja alkuperäisiä lasiaukollisia puupeiliovia, osa ovista epäsymmetrisiä lasipariovia

Räystä ja syöksytorvi rakennuksen sisäkulmassa.

Tiilistä muurattu sisäänkäyntikuisti.

Porrashuoneen kivikerroksen sisäovet.

Sisäänkäynnin petallikatot ja paneoitu ulko-ovi.

porrashuone

katto	peittomaalattu paneelaus
seinät	1. krs maalipinta (rappaus), 2. krs paneelaus
lattia	askelmat ja 1.krs maalattu betoni, 2.krs lauta
käsijohteet	seinää vasten pyöröpuu
kaide	1. krs porras: puukäsijohde, suojaavassa osassa metallilattakoriste, päätteenä puupylväs 2. krs porras: puukäsijohde, suojaavassa osassa suorat puusäleet, päätteenä puupylväs
väritys	1920-luvun klassismin henkeen soveltuva: seinillä ja ovissa murrettuja vihreitä, lattiat punaruskeat, katot vaaleat. B-portaan yleisväri roosa, A-, C- ja D-portaan vihreä

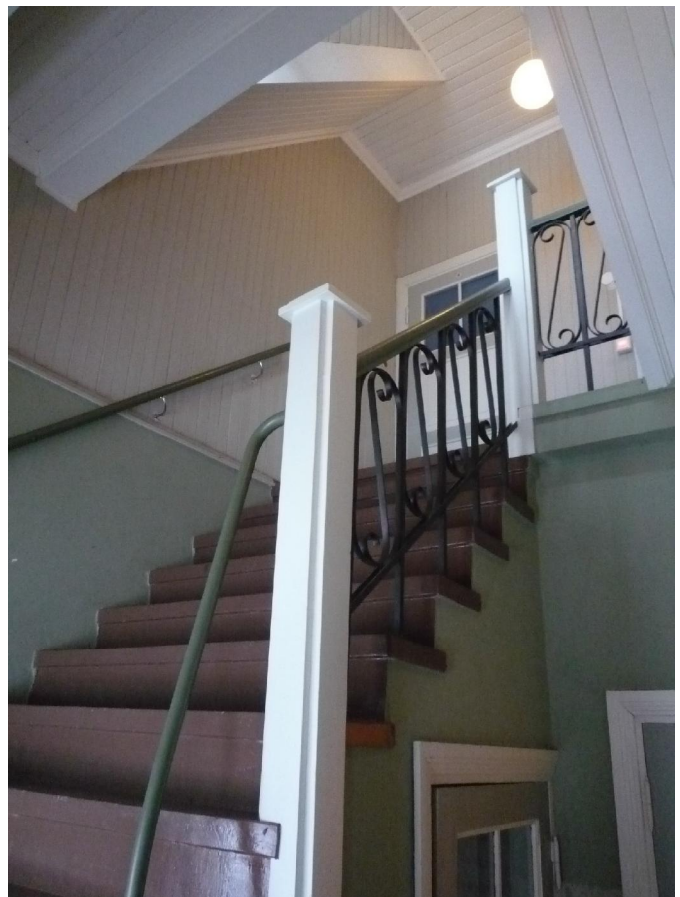
Portaan kaiteen puupilarit.

Näkymä portaasta toisen kerroksen tasanteelle.

Kellarin betoniportaat ja kellarin tiilimuurattu väliseinä.

Porrasnäkymä sisääntulosta.

3 Rakennussuojelullinen arviointi

3.1 Ympäristö

Asunto-osakeyhtiö Välimaankatu 25:n kaupunkiympäristö on jäänyt suurten muutosten vuoksi sirpaleiseksi. Tontin eteläpuolelle vuonna 1943 valmistunut Haarlan paperitehdas rikkoi ensimmäisenä säännöllisen umpikortteleihin perustuvan ruutukaupunkirakenteen. Ympäristössään suuri tehdas rakennettiin korttelin keskelle. Vuonna 1966 vahvistetun Tammen muutosasemakaavan myötä puukaupunki väistyi korkeiden betoniasuinrakennusten tieltä. Kekkonen-Paasikiventien Petsamon osuuden valmistuminen ja risteysalueen tiejärjestelyt 1980-luvun lopulla hajottivat lopullisesti Välimaankatu 25:n kaupunkiympäristön. Tontilla säilynyt klassistinen puurakennus on ympäristössään ainoa jäännös, joka muistuttaa umpikortteleihin perustuneen alueen vanhimmasta kaupunkirakentamisvaiheesta. Nykyinen epäyhtenäinen ympäristö ja sirpaleinen kaupunkikuva eivät nykyisellään rajoita tai ohjaa rakennuksen muutoksia ja tulevaisuutta. Tässä tapauksessa rakennuksen rakennussuojelullisia muutosmahdollisuuksia tuleekin arvioida puhtaasti sen oman arkkitehtuurin ja rakennushistorian lähtökohdista.

3.2 Rakennus

Säilyneisyys

Rakennuksen ulkomuoto, julkisivut pääpiirteissään ja tilaratkaisu on säilynyt poikkeuksellisen alkuperäisenä. Vesikate on uusittu alkuperäiseen tapaan saumapeltikattona. Julkisivujen paikkauskorjauksissa laudoituksen leveyttä on kavennettu ja alareunan jalustan vaakalauta on jätetty pois, mikä ei kuitenkaan ole oleellisesti heikentänyt kokonaisuuden autenttisuutta. Ikkunat ovat alkuperäiset. Ulko-ovet on paneloitu kunnostustöissä, mutta ovien rakenteet, saranat ja lasitus ovat alkuperäiset. Huoneistoihin on rakennettu kosteita tiloja, mutta huoneistojako on säilynyt lähes alkuperäisenä. Säilyneisyyteen liepee vaikuttanut ympäristön voimakkaat muutokset ja asumisen statuksen väliaikainen laskeminen alueella

1960-luvun muutosten jälkeen. Nykyään useat huoneistot ovat vuokrahuoneistoja.

Rakennuksen ulkohahmo ja julkisivut

Rakennuksen tärkeimmät ominaispiirteet ovat ehjät, selkeät rakennusmassat, suhteellisen loiva kappalemainen aumakatto, laajoista yhtenäisistä pystyrima- vuoratuista seinäkentistä koostuvat julkisivut, joihin ikkunat ja kuistit leikkautuvat aukkoina, symmetria ja yksinkertainen ullakon attikakenttään ja kivijalkaa vasten painottuva listoitus. Erikoisuutena on kaksi keskenään eri suuntiin pykältyvää rakennussiipeä, mikä kertoo talon rakennusaikaisesta kaupunkirakenteesta. Myös pihajulkisivua hallitsevat porrashuoneisiin johtavat kivikuistit ovat omaperäiset. Rakennuksen alkuperäiset ikkunat yksinkertaisine listoituksineen ja ulko-ovet luovat julkisivuille yhtenäisen ja arvokkaan ilmeen.

Rakennuksen kokonaisarkkitehtuuri, erisuuntaisten rakennussiipien välittämä muisto tämän kaupunkiympäristön ensimmäisestä rakennusvaiheesta, ja julkisivujen edellä esitetyt ominaispiirteet tulee huomioida ja säilyttää rakennuksen tulevissa kunnossapito- ja muutostöissä.

Sisätilat

Asuntojen huoneistojako, porrashuoneet, kellari ja ullakko ovat säilyneet pääosin rakennusaikaisessa asussaan. Porrashuoneen ilme on autenttinen: massiivipuiset lasiaukolliset peilipariovet, portaiden kaiteen runsas metallikoristelu ja suoralinjaiset kivi- ja paneelipinnat edustavat kokonaisuutena kauniisti 1920-lukua. Kunnossapitämällä porrashuoneet ja vaalimalla niiden autenttisia rakennusosia turvataan merkittävältä osaltaan rakennuksen arvon säilyminen ja kasvaminen tulevaisuudessa.

Muutoksen mahdollisuudet

Rakennuksen kunnossapidon lisäksi paineita on huoneistojen laajentamiseen. Huoneistojen yhdistä-

miselle ei liene teknisiä tai rakennussuojelullisia esteitä, kunhan porrashuoneet säilyvät nykyisellään ja käytössä.

Kellarin käyttöönotto asumisen aputiloiksi on antivaarisesti mahdollista, kunhan huomioidaan rakennetekniikan ja paloturvallisuuden vaatimukset. Kellarin käyttöönoton esteeksi on kuitenkin todettu hyvin korkealla oleva pohjavesi. Kellarin kaivaminen lattian lämmöneristysrakenteita varten ja anturoiden vahvistaminen on hyvin haasteellista. (katso A-insinöörien pohjavesiselvitys ja lausunnot)

Ullakon käyttöönotossa rakennusteknisiä haasteita ovat päivänvalon saaminen sisätiloihin, sisätilan huonekorkeuden riittäminen ja puurakennuksen paloturvallisuudesta huolehtiminen. Paloturvallisuuskäytökulmat tulee selvittää ajoissa ennen rakennussuunnittelun käynnistämistä.

A-insinöörien toimesta on selvitetty ullakon käyttöönoton rakennusteknisiä rajoja (A-insinöörit, rakennus selvitys 30.11.2012, Jari Paavilainen). Sisätilan korkeus jää suhteellisen matalaksi. Ullakolle voidaan sijoittaa asumisen aputiloja ja vaikkapa makuukamareita, mutta uusille asuinhuoneistoille ei ole taloudellisia eikä rakennussuojelullisia edellytyksiä. Suurin este uusien huoneistojen rakentamiseen on paloturvallisuus.

Uudet kattoikkunat ovat kaupunkikuvallinen muutos. Tässä kaupunkiympäristössä kattoikkunoiden rakentaminen lienee kuitenkin mahdollista. Kattoikkunat voidaan toteuttaa joko lappeensuuntaisina nykyaikaisina lapeikkunoina tai perinteiseen tapaan kattolyhtyinä. Katto on suhteellisen loiva, joten sopiva kattolyhtytyyppi on vaakasuuntainen. Julkisivupinnassa räystään yli nouseva julkisivunosto ei ole arkkitehtonisesti mahdollinen. Tässä rakennuksessa vaakasuuntainen attika ja ehjä räystääslinja ovat arkkitehtuurin peruselementtejä. Luonnonvaloa voidaan saada huonetiloihin lisäksi attikan haukkaikkunoiden kautta.

Tampereella 19.2.2013

Hanna Lyytinen, arkkitehti SAFA

Lähdeviitteet

- 1) Tampereen kantakaupungin rakennuskulttuuri 1998
- 2) Pohjolankatu 25, Rakennusinventointi. Pirkanmaan maakuntamuseo, Kulttuuriympäristöyksikkö. Anna Lyyra-Seppänen, 2006
- 3) Riitta Nikula. Yhtenäinen kaupunkikuva 1900-1930. Väitöskirja HY. Helsinki 1981.
- 4) Antti-J. Janka-Murros: Janka-Jussi, pelimanni ja perinteen kerääjä. Opinnäytetyö Keski-Pohjanmaan Ammattikorkeakoulu. Toukokuu 2011
- 5) Tampereen kantakaupungin rakennuskulttuuri 1998. Tampereen kaupungin ympäristötoimi kaavoitusyksikkö, julkaisu 2/98. Tampere 1998.

Lähteet

Tampereen kantakaupungin rakennuskulttuuri 1998

Pohjolankatu 25, Rakennusinventointi. Pirkanmaan maakuntamuseo, Kulttuuriympäristöyksikkö. Anna Lyyra-Seppänen, 2006

Riitta Nikula. Yhtenäinen kaupunkikuva 1900-1930. Väitöskirja HY. Helsinki 1981.

Antti-J. Janka-Murros: Janka-Jussi, pelimanni ja perinteen kerääjä. Opinnäytetyö Keski-Pohjanmaan Ammattikorkeakoulu. Toukokuu 2011

Tampereen kantakaupungin rakennuskulttuuri 1998. Tampereen kaupungin ympäristötoimi kaavoitusyksikkö, julkaisu 2/98. Tampere 1998.

A-insinöörit Rakennuttaminen Oy, Asunto oy Välimaankatu 25, Inventointi 29.11.2012

Yhtiön isännöitsijätodistus

Tampereen kaupungin rakennusvalvonnan arkisto